

Sygn. akt IV Ka 566/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Adam Pietrzak SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2016 r.

sprawy skazanego **M. O.**

syna Z. i I. z domu W. (...) r. w W. skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 18 maja 2016 r. sygnatura akt III K 222/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. z Kancelarii Adwokackiej w W. 295,20 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 566 / 16

UZASADNIENIE

Skazany M. O. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego orzeczone wobec niego prawomocnie kary pozbawienia wolności wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt II K 801/02 i VI K 547/07 oraz Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 1151/01, III K 242/03 i X K 1553/07.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w wyroku łącznym z dnia 18 maja 2016r. sygn. akt III K 222/ / 16 ustalił, że M. O. został skazany prawomocnie wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 lutego 2007 roku sygn. akt III K 1151/01 za czyny z art. 46 ust 1 Ustawy z 24.04.1997 r o przeciwdziałaniu narkomani popełnione w dniu 30 czerwca 2001 roku na kary po roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 263 § 2 k.k. popełniony w dniu 11.10.2001 r na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz

karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, zarządzoną do wykonania;

2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 13 grudnia 2002 roku sygn. akt II K 801/02 za czyn z art. 174 § 1 k.k. i art. 178a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 9 czerwca 2002 roku na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z orzeczeniem środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 7 października 2003 roku sygn. akt III K 242/03 za czyn z art. 48 ust 3 Ustawy z 24.04.1997 r o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 7 lutego 2003 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 30 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

4. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 12 listopada 2007 roku sygn. akt VI K 547/07 za czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw z art. 178 kk w zw z art. 178 a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 25 grudnia 2006 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności z orzeczeniem środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat;

5. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 13 lutego 2008 roku sygn. akt X K 1553/07 za czyn z art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 czerwca 2007 roku na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

Po czym :

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30.06.2015 r połączył skazanemu M. O. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 4 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Świdnicy o sygn. akt VI K 547/07 z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 5 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt X K 1553/07 i wymierzył skazanemu karę łączną 3(trzech) lat i 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w zakresie połączenia kar objętych wyrokami opisanymi w pkt 1,2,3 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego;

III. pozostałe orzeczenia, nieobjęte wyrokiem łącznym i zawarte w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30.06.2015 r na poczet kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w pkt I części dyspozytywnej wyroku zaliczył okres pozbawienia wolności w dniu 13 czerwca 2015 roku i 14 czerwca 2015 r zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w sprawie X K 1553/07 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu a także okres kary pozbawienia wolności odbytej w sprawie X K 1553/07 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu a także okres pozbawienia wolności w dniu 25 grudnia 2006 r i w dniu 26 grudnia 2006 r zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w sprawie VI K 547/07 Sądu Rejonowego w Świdnicy;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu przed Sądem;

VI. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w części nie pogodził się prokurator.

Apelujący na podstawie art.425§1 i §2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia dotyczącej umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego na korzyść skazanego M. O..

Powołując się na przepisy art. 427§ i §2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

obrazę przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 572 kpk, wynikającą z jego zastosowania i umorzenia postępowania w zakresie połączenia kar objętych wyrokami 1,2 i 3 części wstępnej wyroku, podczas gdy zgodnie z treścią art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30.06.2015 r. zaistniały przesłanki do połączenia wyroków opisanych w punkcie 1 i 2, tj. wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 lutego 2007 r., sygn.akt III K 1151/01 za czyny popełnione w dniach 30 czerwca 2001 r. i 11 października 2001 r. oraz wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 grudnia 2002 r., sygn.akt II K 801/02 za czyn popełniony w dniu 9 czerwca 2002 roku.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części punktu II, tj. umorzenia postępowania w zakresie połączenia kar objętych wyrokami opisanymi w pkt 1,2,3 części wstępnej wyroku łącznego i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania.

Z wyrokiem tym w części orzeczenia o karze nie pogodził się także skazany, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z urzędu.

Apelujący działając w oparciu o treść przepisów art. 444 kpk i 447 kpk zaskarżył wyrok w pkt I – w zakresie wymiaru orzeczonej kary łącznej.

Na podstawie przepisu art. 427§1 kpk oraz art. 438 pkt 4) kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego kary łącznej, która – mając na względzie blisko związek przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, pozytywną prognozę kryminologiczną skazanego oraz względy pozytywnej prewencji szczególnej – winna być wymierzona z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji.

Mając powyższy zarzut na uwadze apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie skazanemu, w miejsce kary łącznej w wymiarze 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyny stanowiące podstawę kary łącznej z pkt I zaskarżonego wyroku, karę łączną w wymiarze najwyższej kary jednostkowej, tj. karę 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są bezzasadne.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż ponieważ wszystkie skazania objęte wnioskiem zapadły jeszcze w trakcie obowiązywania art. 85 kk sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. poz. 396) o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych ustaw, to stosownie do przepisu art. 19 ust.1 tej ustawy, w niniejszej sprawie mają zastosowanie dotychczas obowiązujące przepisy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, tj. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r., na co prawidłowo wskazał Sąd I instancji na k. 3 pisemnych motywów.

Ad. apelacji prokuratora

Niestety nie ma racji apelujący, jakoby to Sąd I instancji nieprawidłowo ustalił brak warunków do połączenia kar objętych wyrokami w sprawach pod sygn.akt III K 1151/01 i III K 242/03 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu i oraz II K 801/02 Sądu Rejonowego w Świdnicy (pkt. 1-3 części wstępnej wyroku) i umorzył postępowanie jak w pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku. Apelujący najwyraźniej sugerował się omyłką pisarską w opisie daty wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.akt III K 1151/01 (pkt.1 części wstępnej), tj. że wyrok ten zapadł 27 lutego 2007r., podczas gdy ponad wszelką wątpliwość wyrok ten zapadł 27 lutego 2002r. (podkr. S.O.). W tym zakresie Sąd Odwoławczy na podstawie art. 105 § 2 kpk na rozprawie w dniu 16.09.2016r. dokonał stosownego sprostowania i wskazał prawidłowy rok „2002”. Tym samym analiza Sądu I instancji co do braku warunków z art. 85 kk dla połączenia kar pozbawienia wolności objętych orzeczeniem umarzającym w zakresie skazań opisanych w pkt. 1, 2 i 3 części wstępnej zaskarżonego wyroku okazała się prawidłowa. Skoro bowiem po pierwszym wyroku skazującym tj. 27.02.2002r. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.akt III K 1151/01 skazany dopuścił się kolejno dwóch przestępstw,

tj. w dniu 9.06.2002r. (skazanie wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 13.12.2002r. sygn. akt II K 801/02), następnie po tym wyroku czynu w dniu 7.02.2003r. (skazanie wyrokiem SR w Wałbrzychu z dnia 7.10.2003r. sygn. akt III K 242/03), to wszystkie te skazania dotyczą przestępstw pozostających w zbiegu realnym, przedzielonych wyrokami skazującymi. Zaistniała konfiguracja skazań nie stanowi sytuacji z art. 85 kk, przewidującej łączenie kar za dwa lub więcej czynów, popełnionych zanim wobec sprawcy zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący. Dlatego też zaskarżone umorzenie postępowania jako słuszne należało utrzymać w mocy.

Ad. apelacji obrońcy skazanego

Wbrew oczekiwaniom skazanego kontrola odwoławcza zdecydowanie wykazała, że Sąd I instancji prawidłowo przeanalizował możliwości połączenia przedmiotowych dwóch kar pozbawienia wolności, prawomocnie wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. 4 i 5 części wstępnej zaskarżonego wyroku. Zgodnie z prawidłowo przyjętymi kryteriami art. 85 kk sąd orzekł w granicach od najniższej z kar do ich sumy, w tym przypadku dolna granica to 3 lata pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 12.11.2007r. sygn. akt VI K 247/07, zaś górna granica to wynikająca z sumy kar 4 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności. W zaskarżonym wyroku wymierzono karę łączną 3-ch lat i 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, zatem mieszczącą się w tych granicach i w pełni odpowiadającą wymogom ustawowym.

Niesłusznie zarzucił apelujący obrońca rażącą niewspółmierność wymiaru kary łącznej. Podnoszony argument bliskiego związku przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami pozostaje oczywiście chybnym, bo przecież pierwsze z przestępstw dotyczy umyślnego złamania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym (wyrok 4) zaś drugie to czyn z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrok 5), zatem nie są to czyny podobne, skazania dotyczą skrajnie różnych dóbr chronionych prawem, co przecież przemawia za kumulacją, a nie absorpcją kar. Rozważając kwestię występowania pozytywnej prognozy kryminologicznej Sąd I instancji miał na uwadze nie tylko względnie pozytywne rokowania co do efektywności dalszej resocjalizacji, w tym słusznie przyjął, że skazany odbył dopiero część kary 1-go roku i 2-ch miesięcy, nadto nie rozpoczął odbywania surowszej z kar, pomimo deklaracji krytycznego stosunku do popełnionych przestępstw należy również uwzględnić, że skazany jest uczestnikiem podkultury więziennej, dotychczas był już uprzednio wielokrotnie karany sędownie, więc te okoliczności, oceniane łącznie, nakazują oceniać prognozę kryminologiczną bardzo ostrożnie. Tak więc postępy resocjalizacyjne, w tym krytyczny stosunek skazanego do dotychczas popełnionych przestępstw, unikanie konfliktów i regulaminowy stosunek skazanego do położonych oraz niesprawianie trudności wychowawczych w toku odbywania kary, zostały uwzględnione przy wymiarze omawianej kary łącznej pozbawienia wolności przez jej określenie o 4 miesiące poniżej sumy kar. Słusznie tu Sąd Rejonowy zaznaczył, że kara łączna nie może stanowić niezaskarżonego dobrodziejstwa za powrót skazanego do przestępstwa, a przecież na skazanym ciąży już łącznie 5 skazań za różnego rodzaju występki. Zapomina apelujący, iż skazany M. O. zawiódł w sytuacji wymierzanych mu już kar z dobrodziejstwem probacji, odwoływano też wobec niego warunkowe przedterminowe zwolnienie aż co do 3-ch kar (karta karna k.18-19 akt), zaś przedmiotowa kara łączna dotyczy ostatnich dwóch skazań.

O ile zrozumiąle są oczekiwania skazanego rychłego opuszczenia zakładu karnego, to jednak skrócenie okresu odbywania kary pozbawienia wolności może nastąpić tylko wtedy, jeżeli skazany spełni kryteria dla warunkowego przedterminowego zwolnienia, o czym władny jest rozstrzygnąć sąd penitencjarny.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 17 pkt.5 w zw. § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. poz.1801).

O wydatkach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec odbywania długotrwałej kary izolacyjnej i braku jakiegokolwiek majątku, zasadnym jest zwolnienie skazanego od ich ponoszenia.